

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quae contra Meletium Aegyptium acta fuerunt, à quo Meletiani schismatici
qui ad hunc vsque die[m] permanent, emanarunt, & synodica de illo
epistola. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Quæ contra Meletium Aegyptium acta fuerunt, à quo Meletiani schismatici qui ad hunc usque diem permanent, emanarunt, & synodica de illo epistola. CAP. IX.

Quoniam autem Meletius, qui non multò antè tempus, quo infanus Arii error cœptus est, episcopus delectus fuerat, quiq̃ue postea ob quasdam nefarias opiniones à sanctissimo Petro Episcopo Alexandrino, cui corona fuit donata martyrii, refutatus erat, & episcopatu abdicatus, quoniam, inquam, abdicationis non acquieuit sententiæ, sed Thebaidem & Aegyptum ei finitimam tumultu ac procellis contentionis referfit, & tyrannidem contra primatem Alexandrinum exercuit, idcirco Episcopi scripsere epistolam ad ecclesiam Alexandrinam, qua planè quid de isto Meletio nouas res moliente statuissent, significarunt: cuius exemplar infra posuimus.

Epistola Concilij Nicæni.

Sanctæ eximiamq̃, Dei gratia Ecclesiæ Alexandrinæ, & dilectis fratribus Aegyptum, Libyam & Pentapolim incolentibus, Episcopi Nicææ coacti, & ad amplum sanctumq̃, concilium conuocati in Domino salutem.

Quoniam Dei gratia, & mandato sanctissimi Imperatoris Constantini, qui nos ex variis prouinciis & ciuitatibus in vnum congregauit, magnum & sanctum concilium Nicænum coactum est, necessarium videtur, vt à toto sacro concilio literæ ad vos mittantur, ex quibus possitis intelligere, cum ea, quæ in controuersiam adducta, & exquisite disceptata sunt, tum quæ decreta, & constabilia. Primum, impia, & peruersa dogmata Arii, eorumq̃, qui eius sectam sequuntur, coram sanctissimo Imperatore Constantino perquisita sunt: vnde placuit concilio communibus suffragiis, anathema denuntiare eius nefariæ opinioni, & verbis sententiisq̃, execrabilibus, quibus vsus est ad filium Dei blasphemis afficiendum: nimirum, Eum ex nihilo ortum esse: nec fuisse, antequam natus esset; fuisse tempus aliquando,

cum

cum non esset: filium Dei libera voluntate & arbitrio, vitij
 & virtutis capacem esse: creaturam esse: factum esse. Qui-
 bus omnibus sanctum concilium indicit anathema: imò ve-
 rò ne pati quidem potest, vt vel impia eius opinio, vel info-
 lens ipsius amentia, vel verba plena blasphemiae ad aures
 perueniant. Quinetiam ea, quae ad istum pertinent, quem
 sint exitum consecuta, omnino vos vel audiuitis, vel saltem
 à nobis audietis, ne nos hominè, qui debitam mercedè suae
 culpae acceperit, temere & sine causa insectari videamur.
 Eousque certe eius prorupit impietas, vt Theonam Marma-
 ricæ Episcopum, & Secundum Ptolemaidis ad exitium fe-
 cum perduceret. Nam easdem cum illo poenas ipsi luebāt.
 Verùm cum Aegyptus non modò illa opinionis peruersi-
 tate, impietate, & blasphemia, sed etiam certis hominibus,
 qui in populo vitam ante illud tempus pacatè & tranquillè
 degente seditionem & discordiam concitare non veriti es-
 sent, Dei gratia penitus liberata esset, tamen adhuc pertinax
 inscitia tum Meletij, tum eorum, quibus honores ecclesia-
 sticos detulerat, restabat: de qua re quid concilium decre-
 uerit, fratres charissimi, sic habetote. Concilium clemētius
 aliquanto in Meletium animatum (nam si accuratè in eum
 inquisitum fuisset, nihil certe commeruisset veniæ) decer-
 nit, vt in propria ac sua ciuitate remaneat, nullamq; habeat
 potestatem vel cuiquam manus imponendi, vel quenquam
 ad aliquod munus ecclesiasticum deligendi, vel in alienam
 regionem, ciuitatève eius rei gratia commeandi, sed vt so-
 lum dignitatis & officii nomen retineat: illi autem, qui ab
 eo presbyteri designati sunt, simul atque sanctiore ordina-
 tione confirmati fuerint, hac conditione in ecclesiae com-
 munionem admittantur: nimirum, vt ecclesiasticæ dignita-
 tis & ministerij gradum habeant illi quidem, sed tamen om-
 nibus presbyteris in singulis prouincijs & ecclesijs versan-
 tibus, qui sunt ab honoratissimo viro & collega nostro A-
 lexandro ordinati, sint omnino inferiores. Quinetiam vt
 nulla illis potestas sit, eos ministros ecclesiae designandi, qui
 ipsorū probetur arbitrio, neq; nominationè penes se habeat
 eorū, qui sint ad ecclesiae munera obeunda deligendi, neq;
 quicquā absq; consensu episcoporū catholicæ & apostolicæ
 ecclesiae qui sub ipso Alexandro sunt, omnino transigant.

THEODOR. HISTOR.

Hi autem qui Dei gratia & vestris precibus adiuti, ad nul-
lum schisma deflexisse comperti sint, sed se intra catholicae
& apostolicae ecclesiae fines ab erroris labe vacuos conti-
nuerint, auctoritatem habeant tum ministros ordinandi, tum
eos, qui clero digni fuerint, nominandi, tum denique om-
nia ex lege & instituto ecclesiastico liberè exequendi.
Quod si qui fortè eorum, qui ecclesiae fungantur muneri-
bus, diem suum obibit, tum vnus ex illis, qui nuper in ec-
clesiam asciti sunt, modò idoneus videatur, & populus il-
lum eligat, Episcopusque Alexandriae ei suffragetur, atque
adeo populi electionem confirmet, in locum succedat de-
mortui. Atque sit istud alijs quidem omnibus concessum,
de Meletio autem nominatim aliter decisum est, vt videli-
cet cum propter insolentem audaciam, qua antea ecclesiae
statum perturbauerit, tum propter temeritatem & mentis
inscitiam, quam palam ostenderit, nulla potestas, auctori-
tasve ei tribuatur: quippe cum homo is sit, qui eandem per-
turbationem in ecclesiam denuò possit inducere. Atque ista
decreta ad Aegyptum, & sanctissimam ecclesiam Alexan-
drinam propriè ac separatim referuntur. Quod si aliud præ-
terea quippiam, dum honoratiss. Dominus, collega & frater
noster Alexander vnà adest, sancitum & statutum fuerit, ipse
vtpote qui rebus decisis cum præfuerit, tum communicari
vobis accuratius renuntiabit. Quod autem ad omnium
consensum de sacratissimo festo Paschatis celebrando at-
tinet, scitote quòd vestris precibus controuersia de ea re su-
scepta, prudenter & commode sedata est: ita vt omnes fra-
tres, qui orientem incolunt, quique Iudæorum consuetu-
dinem ante in eo festo obseruando imitari solent, iam Ro-
manos, nos, & omnes vos, qui eundem morem, quem nos, in
illo recollendo à primis temporibus tenuistis, sunt consen-
tientibus animis in eodem celebrando deinceps sedulò se-
cuturi. Quocirca vos cum ex his rebus tam prosperè gestis,
tum ex pace & concordia communiter inter omnes consti-
tuta, tum denique quòd omnes hæresis quasi fibræ radici-
citus extirpatæ sunt, lætitiâ capientes, maiore honore, &
amore ardentiore Alexandrum collegam nostrum, & vestrū
Episcopum complectimini. Qui dum aderat, nobis perma-
gnæ voluptati fuit, permultumq; laboris, vt in ea ætate su-
scepit

ſcepit, quò eccleſiæ veſtræ ſtatum ad tranquillitatem tradu-
ceret. Pro nobis omnibus etiam preces ad Deum fundite,
vt quæ ritè conſtituta & decreta ſint, ea rata ſtabiliaq; per-
maneant, Dei patris omnipotentis, & Domini noſtri Ieſu
Chriſti auxilio, vnà cum Spiritus ſancti gratia, cui gloria in
ſecula ſeculorum, Amen.

Trinitas Conſubſtantialis & æterna.

At quanquam diuinus ille Epiſcoporum cœtus mor-
bo, quo Meletius laborabat, hanc adhibuit curationem, ta-
men ad hodiernum diem illius ſtupiditatis reliquiæ rema-
nent: ſuntq; in illis locis quædam Monachorū turbæ, quæ
non ſanæ aſſentiuntur doctrinæ, ſed vitæ rationem inanibus
quibusdam inſtitutis informatam ſequuntur, & inſanæ Sa-
maritanorum & Iudæorum dementiæ ſe addicunt.

*Imperatoris Conſtantini ad Epiſcopos abſentes de
iſis quæ in concilio ſtatuta erant epiſtola.*

C A P V T X.

PORRò autem præpotens ipſe Imperator ſcripſit epiſto-
lam, qua Epiſcopos, qui ad concilium accedere nõ po-
terant, de rebus in eo geſtis certiores faceret. Quam
quidem duxi operæ preciū in hiſtoria noſtra intexere, pro-
pterea quòd pius ſcribentis animus in ea planiſſimè oſten-
ditur.

Epiſtola Conſtantini.

Conſtantinus Auguſtus Eccleſiis, S.

CVM ex florenti & proſpero Reip. ſtatu quanta ſit di-
uina virtutis erga nos benignitas, compertum haberé,
iſtud omnium maximè mihi propoſitum putauit, vt in
ſanctiſſima catholicæ eccleſiæ multitudine, vna fides, ſin-
cera charitas, & conſentiens erga Deum omnipotentem re-
ligionis cultus ſeruaretur. Verùm quoniam iſtud non po-
terat in loco tuto firmoq; collocari, niſi vel omnes epiſco-
pi, vel maxima eorum pars in vnum conueniſſet, ſinguliq; ſu-
um iudicium de rebus ad ſacraſſimam religionem per-
tinētibus interpoſuiſſent, eam ob cauſam, cū cœtus, quantū